

בקדר מיתה קאמר כל דיווקניין דילחון. וְהַכָּא אָמֵר מַאֲינֵנוּ דִמּוֹת דִלְחוֹן
דְאַינֵנוּ מְרָאוֹת דִלְחוֹן.

בגיהלי אש, מאן גחליל אש. אלין שרפם. מראים, אינון אופנים, דבחון
אתלבשן, לאחזהה דיווקניין, וחייזו דילחון.

ונציתו דילחון, באינון דאיিירון לפידים. ומאן אינון חשמלים פטהין,
דנפקי מההוא חשמל תפאה. רזא דא, כרא עילאה לעילא, בההוא
חשמל פנימאה, בגין דכלא גוונא חדא, מפטא ועילא. עד הקא רזא
דחסמל, בגין דלא אתחזון, אלא בחייב. חייזו לגו מן חייז, חייז דא
לגו מן דא. כמא דכתיב, (שהesh ח) מפארה מתנו ולמעלה ומפארה מתנו
ולמטה.

היא מתהלך בין חמויות, דאתהייה בתין טריין סטרין, ואתמקחת פפן
בגלוופא ודיווקנה. דכתיב שימני בחותם על לבך וגור. ומגו דהאי
אבן טבא מרגליתא, אזלא בין טריין סטרין, אית לה נהירו לאנחרא,
וילסלקה נהורא. על כל שאר אבני מנאצן.

ונזנה לאש, הא נוגה איהו מפטרא דימנא, ואתכליל בשמאלא, ישמאלא
בימנא, ואשא מלחתא מנאצצא. מההוא נוגה נהיר ההוא אבן,
ואתהייה בה חייז, לאסתכלא בשופרה.

והאי נוגה איהו נציצי דנאצין באשא, ונHIR סומק א דיליה. ומגו דא,
בשעתא דעאל ונקיב גו ההוא אבן, איה שפירא בהיזו.
בתrin גוונין, אתהייה הא אבן ואצטבע, בגין דאייהו גוון חסוך
בקדר מיתה, בגין דאתמקנת לקבלא נהורא, אתעד נהירו מפטרא
diminan, ואתנהירת בחירו. בגין דאנהיית בחורו לאסטכלא, אבן בדולחא, עד
בען לית לה חייז בשפירא לאסטכלא, עד דאתא טרא דשמאלא דההוא
נוגה, דסומק, ועאל בגניה ההוא סומק בההוא נוגה, פדין איה שפירא
בחיזו, שפירא בריווא, לאסטכלא.

איה אבן יקירה בשלומו בגיןין. פאתה שפירא בהיזו, חור וסומק.
ויקדין אתוון מנאצן בגיה, ונפיך גו ההוא נציצי ברק מפרקת, נהיר
לפום שעטה, חיר וסומק, סומק וחיר.

רזא קדיישא, לאצטבע שאר אבני מההוא אבן טבא דאקרי ברקת. בגין
דאצטבע מההוא נהירו דברק, אייקרי על שמיה ברקת. בגין דהאי
אבן טבא, מרגליתא עילאה, אצטבע בתריסר גוונין, מנחרין גו אינון
תרין. ומגו נציצו דנאצין ואפיק, אצטבען תריסר אבן דילה, ואינון תrin
סדרין. וכפום דאצטבעו (דף כו ע"ב) מינה, כי אקרון על ההוא שמא ממש.

והחיות רצוא ושוב, (יהוקאל א יד) נהירין גניין גליין, וסתירין קיימין ולא קיימין, נהירין ולא נהירין. זמני נהירין בהאי גוון, ולפום שעטה גוון אחרא. היה מאן דיכיל לקיימא באlein נהוריין.

יהוז'ה, נהירנו דאסטלך בשמא דא, דכליל כל נהordin בשלימה. ולפום שעטה, נחית ואתדר נהירנו בגוון אחרא, ואסטלך בשמא אחרא, אלהי"ם. ולפום שעטה, א"ל. ולפום שעטה, צבאות. ולפום שעטה שדי". וקהי בכל אינון שמהן דאיקרי בהוי קוידשא בריך הויא.

ובגין דאית אתר גנייז דנפקין מניהםו, וכפום דאייה נבייע מגו מבועא גנייז דאתגניז ביה, הקי אתחזי כל חרד. ולית מאן דיקום בהו. ורزا דא

מנא דמייא ושמישא, בכותלא.

ובמא דאיןון רצוא ושוב, אוף הקי בלבא ודעתה. בר נבייאי מהימני, דמספכלי מגו אינון דלטתא, דאיןון ברזא דאספלקלריא דלא נהרא, ומגו אלין הו מסתכלין כבתר בותלא. עד הכא דמות מאינון רזין לעילא העטה למתטא.

בהתיב וארא ההיות והגה אופן אחד באָרץ וגוו. וארא ההיות, דא אייהו אספלוטה באָספלקלריא דלא נהרא. ומגו דחמא אלין, אספכלי במא דגניז וסתים.

והגה אופן אחד באָרץ, דא מטרו"ן, דאייהו עילאה מניהםו ת"ק שניין. מטרו"ן, מיטטרו"ן, זבול, עבד, זבואה", (נ"א עבדיאל, ובלאל) הא חמיש. וכפום שליחו דמאייה, הקי אסגיאו שמוי לארבע סטורי, פארבע סטריין דעלמא.

קשר קשerin למאייה, שליט ברזין דארבע אלף וחמש מאות נהרי אפרסמוֹנא, דגדיין ונפקין מגו תליסר אחרני גניין. וארבעה אלף ות"ק רבוא היכליין, דאיןון טמירין בנו אינון נהוריין, קיימין קמיה, ואייהו ממנא עליהו.

כל זמנא דעתאל ונפיק, אלף ות"ק רקיעין זעאין קמיה. תליסר אלף רבוֹא מײַמִיגַה, ותליסר אלף רבוֹא משׂמָאלִיה. תליסר אלף רבוֹא קמיה, תליסר אלף רבוֹא מאחוּרֵיה. כל הגי משׂרין נהירין, מגו שלהובא חד מנצץ. דנפקה טין מגו ההוא שלהובא חיקון אתוון דשם המפורש, נציצין מלחתין מגו ההוא שלהובא. וכלהו כד מסתכלאן בנהירנו דאתוון מהקון גלייפן, גלהו זעאין ודרחליין, גנטליין לגבי ההוא נציציו דאתוון. ומגו שלהובא דא, נהירין אופנים אוחרניין, דנטלי ברטיכין אחרניין למתטא.

גו אינון היכלין, דאינו משלבן דא בדא, כמה דעת אמר פאشر יהיה האופן בתוך האופן, כלליל דא בדא, וועל דא בדא, רישין ברישין, אלין באליין. ואנפין פרישן בסטרוייה.

ובליך נטליין לגביה אנטפין, בגו נהירו דמסתכלאן לגביה אינון אנטפין. פד מסתכלאן למלה, חמאן ההוא נהירו דנהיר, לההוא אתר דנהיר, אולין ונטליין כליהו. ואתוון דשמא קדיشا מתקאה, נהיר על פלא. וайהו נטיל כליהו, גו ההוא רוחא עילאה, נטיל כל משריין.

ומטרוין רב ממנא, קאים בקיומה דההוא שמא קדיشا, נטיל לכל משריין ברזא דיליה, לאربع פניו, באربع דיווקין, גו ארבע טריין דעלמא. וайהו כלליל שמא דאקרי שעדי. וכליהו קראן שמא דא, גבי שמא עילאה קדיشا.

בידא דמטרוין את מסרו תריסר מפתחין עילאיין, ברזא דשמא קדיشا. וארבע מפתחן מעיהו, אינון ארבע רזין נהוריין דמתפרקן. מפתחה חדא, אייקרי אור נצין, טמיר וגניין, לית ליה גוון. וההוא נציצו לא קיימה לאסתכלא, ולא אתחזיז גוון, אלא נצין נציצו לעיניין, וגניין ולא אתיידע. מפתחה תנינא, אור נהירו חידו לאסתכלא. לזמןין איהו חיר, לזמןין ירוק, לזמןין לא דא ולא דא.

מפתחה תליתאה, אייקרי אור זוהר, דזהיר ונהייר, איהו זוהר דנהיר לכל שאר נהוריין. האי מרקמא בכל גווניין. hei אויר איהו מההוא זוהר דהוא רקיע דעל גבי חין, דכתיב (דניאל כב) בזוהר הרקיע. כלליל גו עשר שבילין, דנפקין מאינון ל"ב שבילין גניין.

מפתחה רביעאה, אייקרי אור דסוכלתנו, דיבב סוכלתנו בלבא למינדע ולאסתכלא ולקיימה על רזין עילאיין. והאי אויר דחדי לבא. יהיב נהירו דחכמתא וסוכלתנו, למינדע ולאסתכלא.

ואליין אربع מפתחן עילאיין, לכל שאר מפתחן כלילן בהו. וכליהו את מסרו בידא דהאי רב ממנא, מטרוין. מארי רב כליהו גו רזין דמאריה, בגילופין הרזין דשמא קדיشا מפורש.

על ארבעת רביעיהם בלבם ילכו וגוו, על ארבעת דאינון ארבע דתחותיהם, ואינון דתחותיהם, אייקרין רביעיהם. כמה דעת אמר, (עי' שמות כה בתרגום) רביע תחות טעניתה, ועל אינון דרביעין דתחותיהם, פד אינון בעאן למיצל אולין. לכל חד אית ליה ארבע גלגלי אופנים, רביעין דתחותיהם. ועל אלין רביעיהם אמר, בלבם ילכו.

והיינו דכתיב, ובכלכת החיים ילכו האופנים אצלם, ובהונשא החיים וכוי'